

ROTUMÄÄRITELMÄN TULKINTA

ROTUOPAS TIIBETINTERRIERIIN

Tiibetinterrieri on keskikokoinen paimen- ja vahtikoira Tiibetistä, missä se tunnettiin nimellä Dhoki apso. Niitä kasvatettiin luostareissa, joissa koirien uskottiin omaavan onnea tuottavia kykyjä, mutta myös köyhillä paimentolaisilla oli näitä työkoirinaan. Silloin rotu palveli lammaspaimenina, ja sille länsimaissa annettu terrieri-nimitys on siis täysin harhaanjohtava. Tiibet on karu ja köyhä maa, jonka ankarissa luonnonolosuhteissa tiibetinterrieristä kehittyi ketterä ja kestävä rotu. Ohuessa ilmanalassa se selviytyi suurien keuhkojensa ja tilavan rintakehän ansiosta, sääoloissa selviytyäkseen se tarvitsi kaksinkertaisen karvapeitteen ja vaikeakulkuisilla vuoristopoluilla se pärjäsi neliömäisellä sekä vankalla rungollaan, jonka erikoisuutena ovat pitkät ja hyvin kulmautuneet takaraajat sekä suuret litteät tassut. Ensimmäiset tiibetinterrierit kulkeutuivat Eurooppaan englantilaistohtori Agnes Griegin mukana 1920-luvulla. Pitkän taipaleensa aikana ne eivät ole kadottaneet elinvoimaisuuttaan ja sitkeyttään eikä hyväkuntoinen tiibetinterrieri ole mikään ihme veteraaniluokissakaan.

Tiibetinterrieri (Tibetan Terrier)

FCI-numero 209, seura- ja kääpiökoirat

Alkuperämaa: Tiibet

Vastuumaa: Iso-Britannia

(Hyväksytyt: FCI 16.2.2011, käänös SKL-FKK 14.2.2012)

YLEISVAIKUTELMA: Vankka, keskikokoinen, pitkäkarvainen, ääri viivoiltaan neliömäinen.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituus olkanivelestä hännäntyveen mitattuna on yhtä suuri kuin säkäkorkeus.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Vilkas, hyväluonteinen. Uskollinen, miellyttävä seurakoira. Seurallinen, valpas, älykäs ja rohkea; ei terävä eikä tappelunhaluinen. Pidättyväinen vieraita kohtaan.

Tiibetinterrieriä tuomaroidessa on syytä muistaa, että lukuisista tärkeistä yksityiskohdista huolimatta oleellisinta ovat kokonaisuus, mittasuhteet ja tasapainoisuus. Tibellä tulee olla sopusuhtainen olemus ilman mitään liioiteltua. Se on vaivattomasti liikkuva, notkea ja vankka ja siksi selvinnyt rodun alkuperäisoloissa.

Tibbe ei ole raskas koira – mieluummin ketterä ja eloisa. Se ei silti saa olla hento tai ohutluinen. Sanat siro tai kevyt eivät sovi kuvaamaan tiibetinterrieriä.

Tibbe on aina arvostettava tunnustellen – monia sen muotoja ei voi muuten erottaa karvapeitteen alta. Silmämääräisesti se saattaa vaikuttaa neliömäiseltä myös mittasuhdevirheisenä. Rungon pituuden pitääkin olla oikeassa suhteessa raajojen pituuteen ja myös mittasuhde raajoissa on oleellinen. Tibbe ei saa antaa lhasa apsomeista, matalaa vaikutelmaa.

PÄÄ: Päässä runsas, pitkä karvapeite, joka kaartuu eteenpäin mutta ei peitä silmiä eikä haittaa koiran näkökykyä. Alaleuassa pieni mutta ei liiallinen parta. Määrätietoinen ilme.

Kallo: Keskipitkä, ei leveä eikä karkea, kapenee hieman korvista lähtien silmiä kohti, ei kupera eikä täysin tasainen korvien välistä.

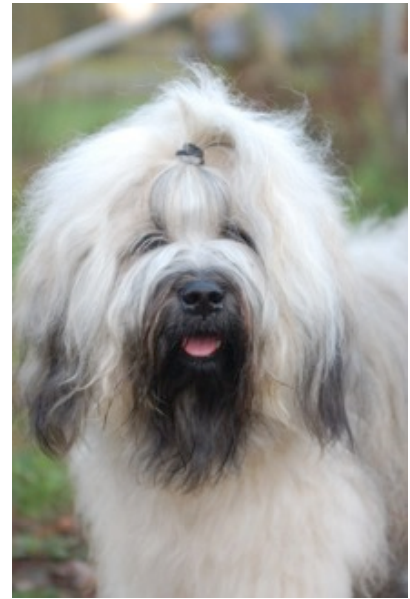
Otsapenger: Silmien kohdalla selvä, mutta ei liioiteltu.

Tibbe on ilmeikäs koira, jolla on täyteläinen pää, vahva kuono-osa ja alaleuka. Pää on sopusuhtainen koiran kokoon nähden.

Pään pitää olla tasapainossa muun kehon kanssa. Huomattavan lyhyt pää, karkea kallo tai kupera/pyöreä päälaki eivät ole toivottavia, samoin kuin eivät luisu otsapenger tahi kapea, suippo pää.

Tibbe on ilmeikäs ja nokkela koira. Tyypillinen ilme vihjaa, että silmien takana 'on joku kotona'.

Tyypikkäitä ilmeitä

Kirsu: Musta.

Kuono: Vahva. Kuonon pituus silmistä kirsun kärkeen yhtä pitkä kuin silmistä niskakyhmyyn.

Leuat / hampaat: Alaleuka hyvin kehittynyt. Etuhampaat ovat loivan kaaren muotoisessa tasaisessa rivissä ja kohtisuorassa leukoihin nähden. Leikkaava tai käännteinen leikkaava purenta.

Posket: Poskiluut kaarevat, mutta eivät niin voimakkaat, että ne olisivat ulkonevat.

Silmät: Suuret ja pyöreät, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat; melko etäällä toisistaan ja väriltään tummanruskeat. Silmäluomet ovat mustat.

Saksipurenta sekä käännteinen saksipurenta ovat samanarvoiset. Kuono-osa ei saa olla terävä eikä suippo tai liian lyhyt (muista kallon/kuono-osan suhde!). Alaleuka on vahva ja selkeästi nähtävissä.

Posket ovat kaareutuvat, mutta eivät huomattavan ulostyöntyneet. Nuorelle tibelle on tyypillistä keskeneräinen silmänympäryspigmentti – varsinkin particolörväreillä, joiden silmien seutu on valkoinen. Jos silmänympäryksissä on nähtävissä vähänkin mustaa pigmenttiä, se yleensä täyttyy ajan kanssa, joskus jopa 3-4-vuotiaaksi asti.

Korvat: Riippuvat, eivät liian päänmyötäiset, V:n muotoiset, eivät liian suuret, suhteellisen korkealle kallon sivulle kiinnittyneet, runsaskarvaiset.

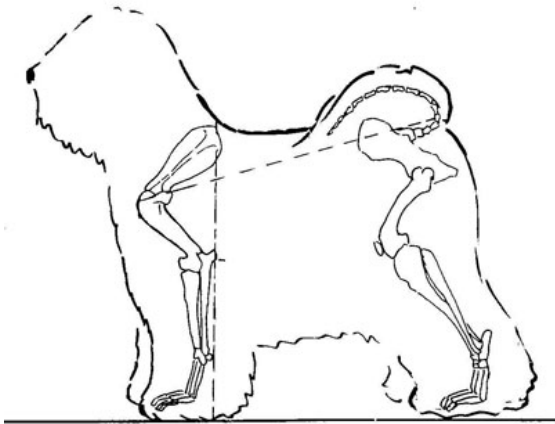
Virhe: matala otsapenger, heikko alaleuka

KAULA: Voimakas ja lihaksikas, keskipitkä, jolloin pään asento on selkälínjan yläpuolella ja antaa tasapainoisen yleisvaikutelman. Kaula kiinnittyy sulavasti hyväasentoisiin lapoihin.

Kaulan pitää olla vahva, lihaksikas ja keskimittainen siten, että se on tasapainossa yleisilmeen kanssa, ei liioiteltu, mutta saa koiran kantamaan päänsä selkälínjan yläpuolella. Kaula kiinnittyy olkaseutuun pehmeässä kaarella, ei jyrkkää kulmaa muodostaen.

RUNKO: Lihaksikas, tiivis ja voimakas.

Tiben kuuluu olla neliömäinen, vaikka se ei todellisuudessa olekaan tiukasti neliö. Silmämääräinen mitta olkakulmasta hännäntyveen voi vaikuttaa hivenen pidemmältä kuin koiran säkäkorkeus varsinkin silloin, kun tibbe on täydessä, runsaassa turkissa.

Selkälinja: Suora.

Lanne: Lyhyt ja hieman kaareva.

Lantio: Tasainen.

Rintakehä: Hyvin kaareutuneet kylkiluut, rintakehä on syvä ja pitkä ulottuen kyynärpäihin.

Virhe: pitkärunkoisuus

HÄNTÄ: Keskipitkä, melko korkealle kiinnittynyt ja iloisesti selän päälle kiertynyt, erittäin runsaskarvainen. Hännänpäässä usein esiintyvä mutka on sallittu.

Rotumääritelmä sanoo 'melko korkealle kiinnittynyt', mikä ei tarkoita, että häntä lähtee lantion päältä tai niin ylhäältä selkää kuin mahdollista – vaan todella vain melko korkealta. Pitkähkö häntä lepää selän päällä kevyellä kaarella, ei tiukasti rullalla tai litteästi selkää vasten.

Oikeanlainen häntä on sopusuhtainen pään kanssa, ja yhdessä ne piirtävät rodunomaisen siluetin. Hännänhuipun mutkaa ei pidä sekoittaa häntäkoukkuun!"

RAAJAT

ETURAAJAT

Yleisvaikutelma: Runsaskarvaiset.

Lavat: Viistot ja pitkät.

Olkavarret: Viistot ja pitkät.

Kyynärvarret: Suorat ja yhdensuuntaiset.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälät: Suuret, pyöreät, runsaskarvaiset, karvoittuneet myös varpaiden ja päkiöiden välistä. Koira seisoo tukevasti koko käpälällä, varpaat eivät ole kaareutuneet.

TAKARAAJAT

Yleisvaikutelma: Runsaskarvaiset ja lihaksikkaat. Hyvä polvikulma ja matalat kintereet mahdollistavat tasaisen ylälinjan ja hyvän työnnön koiran liikkeessä.

Polvet: Hyvät polvikulmaukset.

Kintereet: Matalat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Sulavat ja vaivattomat, hyvä askelpituus ja voimakas takaraajan työntö. Takaraajat eivät käynnissä eivätkä ravissa astu sisä- eikä ulkopuolelta eturaajojen ohi.

Paras tapa arvioida tiben liikettä on seurata sitä sivulta. Näin voi arvioida koiran tasapainoisuuden, askelpituuden ja takapotkun sekä sen, miten se säilyttää mallinsa liikkeessä. Tibbe on kuitenkin myös single-tracker eli se astuu omaan jälkeensä, ikään kuin ratakoilla, joten sen liikkeet on arvioitava myös edestä ja takaa. Liikkeessä vahvojen, matalien kintereiden merkitys korostuu.

KARVAPEITE:

Karva: Kaksinkertainen. Pohjavilla on hienoa ja villavaa. Peitinkarva on runsasta ja hienoa, mutta ei silkkimäistä tai villavaa. Se on pitkää ja joko suoraa tai laineikasta, mutta ei kiharaa.

Väri: Valkoinen, kullanvärinen, kermanvärinen, harmaa tai savunvärinen, musta, kaksi- tai kolmivärinen; eli kaikki muut värit paitsi suklaan- tai maksanruskea ovat sallittuja.

Tiben karvapeitteen sanotaan usein tuntuvan samalta kuin ihmishiuksen, mikä on melko epämääräinen vertaus. Oikeanlaatuinen karva on puhtaanakin helposti laskeutuvaa, ei kuitenkaan litteää tai ihonmyötäistä. Peitinkarvan tai pohjavillan puuttuminen on virhe. Turkin ei myöskään kuulu olla liioitellun pitkä, karvalinjan ja maarajan välistä on hyvä nähdä läpi.

Tiben turkki kehittyy hitaasti ja on usein parhaimmillaan vasta 3-4 ikävuoden tienoilla. Nuorella koiralla tulevan turkinlaadun voi kuitenkin tunnistaa hännän ja lapojen seudun karvoista.

Virheellisiä karvapeitteitä:

KOKO

Säkäkorkeus: Uroksilla 36 - 41 cm, nartut ovat hieman pienempiä.

36-41-senttiset koirat ovat sopivankokoisia, uroksilla 42 senttiäkin voi olla hyväksyttävä mitta, jos se on muuten erinomainen, tasapainoinen ja mittasuhteiltaan oikeanlainen.

'Tarkka korkeus ja paino eivät ole arvostelun tärkeimpiä huomioita. Laatu ja tasapainoisuus ovat paljon tärkeämpiä', Tom Horner / Dog World 1992.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin. Huom. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussisiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria. Koiralle ei anneta laatuarvostelua, jos se on aggressiivinen tai poikkeuksellisen pelokas tai jos siinä on sellaisia rakenteellisia virheitä, jotka vaarantavat sen terveyden tai hyvinvoinnin.

KIITOS KIINNOSTUKSESTA!